

حکومت و بی توجهی به عوامل گسترش جرایم سازمان یافته

رحیم حمیدی

وحدت ملی هیچ گاه آغاز نشده است که سطح بیکاری و فقر را در کشور کاهش دهد. این در حالی است که ظرفیت‌های برای ایجاد شغل در کشور وجود دارد که هم وضعیت اقتصادی کشور را بهبود می بخشد و هم سطح نارضایتی، فقر و بیکاری را کاهش می دهد. استخراج معادن یکی از موارد است. براساس گزارش ها، گروه های مخالف مسلح دولت بر بسیاری از معادن کشور کنترل دارد و از استخراج آن سود می برد. حکومت اما، برنامه ای برای تحت کنترل گرفتن معادن کشور و استخراج آن ندارد.

جدا از ظرفیت‌های موجود در بخش معادن افغانستان ظرفیت خوب در بخش کشاورزی دارد. توسعه بخش کشاورزی یکی از سوزه های داغ انتخاباتی برای رئیس جمهور و رئیس اجرائیه بود. در فدرای انتخابات و تکیه زدن بر کرسی ریاست جمهوری و ریاست اجرائیه باز هم توسعه و انکشاف بخش کشاورزی برای رئیس جمهور جذابیت خاص داشته است. با همه این ها، سخنان رئیس جمهور تنها در حد حرف و سخن باقی مانده است و در میدان عمل چیزی دیده نشده است. جلب سرمایه خارجی از ظرفیت‌های دیگر برای کاهش بیکاری و فقر در کشور است. رئیس جمهور در مسافرت‌های بیرونی خود در کشور مختلف با سسکتور خصوصی کشور‌های مختلف صحبت نموده است و از آن ها خواسته است تا در افغانستان در بخش‌های مختلف سرمایه گذاری نماید. اما حکومت کمتر به فراهم کردن زمینه‌های سرمایه گذاری خارجی تأمل نموده است.

بنابراین، دستور جدید شورای امنیت ملی افغانستان به اداره تقنینش وزارت امور داخله یک امر جدی است و اما وجود فساد در سطح ادارات دولتی و به خصوص اداره تقنینش، ضعف پولیس ملی و ... باعث می شود که دستور جدید آن‌ها منجر به کاهش جرایم سازمان یافته نگردد. در کنار این مسئله اگر به برداشتن عامل گسترش جرایم سازمان یافته توجه شود، ممکن دستاورد خوبیتر داشته باشد.

تحت فشار قرار دادن آمر حوزه‌های پولیس، فرماندهان پولیس در ولایات و ولسوالی یک امر لازم است اما کافی نیست. در کنار این مسئله به صورت جدی ضرورت به از میان بردن عامل افزایش جرایم سازمان یافته در کشور می باشیم. بیکاری و فقر یکی از عامل جدی و اساسی بالا رفتن گراف جرایم سازمان یافته در کشور است. کمتر موردی اتفاق افتاده است که آدم ربایان و اختطاف چیان افراد بسی بزاقت و فقیر را اختطاف و دزدیده باشد. سوزه های آن‌ها بیشتر افراد پولدار است که آدم ربایان و اختطاف چیان افراد بسی بزاقت و فقیر را اختطاف و دزدیده است. از این جهت، می توان گفت که برنامه‌ها و سیاست های مبنی بر کاهش فقر و بیکاری می تواند در نقش مهم در کاهش جرایم سازمان یافته داشته باشد. حکومت وحدت ملی برای کاهش بیکاری و فقر در کشور برنامه و سیاست روشن ارائه ننموده است. هر زمان که فشار افکار حکومت را به خاطر فقر و بیکاری نشانه رفته است حکومت سخنان از پروژه های کلان به میان آورده است که با آغاز کار آن هزاران شهروند کشور صاحب کار می شود. با این حال، پروژه های کلان حکومت

قوانین نافذه کشور است و این پدیده عامل پایین آوردن کارایی نهادهای دولتی می باشد. با وجود درک این مسئله که فساد عامل بدبختی ماست اما، مبارزه با فساد در ادارات دولتی و به خصوص در ادارات امنیتی کشور نتایج خوبی در بر نداشته است. برای سال‌های متمادی است که حکومت افغانستان تلاش می کند با فساد مبارزه نماید و چندین بار است که به جامعه جهانی وعده داده است که با مبارزه جدی علیه فساد می کند اما ریشه‌های فساد آن قدر گسترده و وسیع است که تلاش‌ها بی نتیجه مانده است. با این حال، دستور جدید شورای امنیت ملی کشور به اداره تقنینش مبنی بر تحت نظارت قرار دادن فرماندهان پولیس یک امر جدی است اما زمانی کارایی خواهد داشت که نظارت و ارزیابی جدی بر کارکرد پولیس ملی وجود داشته باشد. در فقیان نظارت و ارزیابی بدون شک، اختطاف همچنان به عنوان یک امر رایج ادامه خواهد یافت و در بسی موارد پولیس برای دریافت رشوه با اختطاف چیان همدستی خواهد کرد. برای کاهش جرایم سازمان یافته در کشور

برویده شده است. موارد بسیاری دیگر در ولایات اتفاق افتاده است که پولیس ملی به نوعی با مجرمان همدستی داشته است. این مسئله دشواری های زیادی فراروی کاهش جرایم به وجود می آورد. زیرا، پولیس ملی از مجریان قانون است وقتی اعتبار و اعتمادی روی پولیس ملی وجود نداشته باشد، چگونه می توان علیه جرایم سازمان یافته مبارزه کرد. تصمیم جدید شورای امنیت ملی افغانستان از این جهت، کمک شایان به کاهش جرایم می کند. با این حال، چالش دیگری نیز وجود دارد. شورای امنیت ملی کشور به وزارت داخله و به خصوص به اداره تقنینش وزارت امور داخله دستور داده است که تا فرماندهان پولیس و در شهر کابل و ولایات در صورت غفلت از وظیفه تحت تعقیب قرار دهد. این در حالی است که در اداره تقنینش فساد در سطح گسترده وجود دارد. فساد گسترده در این اداره سد کلان فراروی اجرای دستور ششورای امنیت ملی کشور است. از این جهت، امیدواری جدی برای برقراری امنیت اجتماعی در کشور متصور نیست. فساد گسترده مانع کلان در اجرای تمام

سرمقاله

درک منطق جنگ

محمد رضا هویدا

جنگ و عملیات های نظامی در زمان ها و مکان های مختلف منطق و اهداف خاص خود را دارد. درک منطق جنگ و اهداف جنگ ها و عملیات ها اولین قدم برای مبارزه با دشمن است. به عنوان نمونه جنگ هایی که طالبان در سالهای آغاز حکومت جدید و پس از سقوط طالبان بیشتر برای این بود که این گروه وجود خود را تثبیت کنند. در سالهای میانی گروه طالبان تلاش کردند قدرت خود را افزایش دهند و مناطقی را به عنوان پایگاه های حضور و قدرت خود تثبیت نمایند. در سال های اخیر طالبان بیشترین تلاش خود را برای گسترش حوزه جنگ و انتقال جنگ از جنوب به شمال کشور معطوف ساختند. طالبان در مواقع برای رسیدن به اهداف خود از ابزارهای مختلف نیز استفاده کردند. ماین گذاری و عملیات های انتحاری همراه با شددت و خشونت تمام برای سالهای متمادی از ابزارهای مورد استفاده طالبان در جنگ ها بودند. جالب این است که طالبان با جدیت با هر نوع صلح با دولت افغانستان مخالفت کردند و تن به هیچ مذاکره ای با دولت افغانستان ندادند.

اما در مقابل دولت افغانستان و دولت های متحد افغانستان که در ائتلاف ضد تروریسم در افغانستان علیه طالبان و القاعده می جنگیدند، نتوانستند در سالهای اول پیروزی شان طالبان را سرکوب کنند. آنها به انجای مختلف به طالبان فرصت دادند تا آنها برگردند. طالبان نیز از خلاء های امنیتی و سیاسی به وجود آمده استفاده کرده و به زودی به صحنه نظامی و سیاسی افغانستان قدم گذاشتند. دولت افغانستان جنگ را به گونه ای پیش برد که نه تنها طالبان از بین نرفتند و تضعیف نشدند بلکه بیشتر از پیش تقویت شدند. پیروزی هایی که دولت افغانستان با حمایت نیروهای نظامی خارجی داشت نیز با تقویت ادارات دولتی پشتیبانی نشد. از سویی دولت افغانستان از آغازین روزها، به صلح با برداشت ها و تفسیرهای خاص خود می اندیشید و به زودی در کنار جنگ نه چندان موثر با طالبان، استراتژی صلح را در پیش گرفت و تلاش ویژه ای برای کشاندن طالبان در میز مذاکره را آغاز کرد. تعبیر دولت از صلح با طالبان، به دولت اجازه داد تا بپروسه های گوناگونی برای جذب مجدد طالبان روی دست گرفته شود و شوراها و کمیسیون های مختلفی نیز برای راضی ساختن طالبان برای بر زمین گذاشتن سلاح های شان طرح و اجرا شد. نتیجه این طرح ها تقویت طالبان و گسترش حوزه نفوذ و قدرت طالبان در کشور بود.

دولت افغانستان بر خلاف منطق جنگی که در این سالها در جریان بود، هر روز بیشتر از دیروز در حالت دفاعی فرو رفت و اتوریته و توان خود را در شاهراه ها و ولسوالی ها از دست داد. دولت همان گونه که در شهرها به سیاست برپا ساختن بیورهای دفاعی و کانکرتی در مقابل دیوارها و دروازه های اماکن دولتی، سیاسی و دیپلماتیک متوسل شد، در میدان جنگ نیز به کشیدن حصارهای دفاعی به دور خود و دربند ساختن خود در درون این حصارها اقدام کرد. هم‌زمانی این سیاست با تقویت پروسه صلح، چیزی جز تضعیف دولت و تقویت طالبان در بر نداشت.

طراحان و برنامه ریزان نظامی و امنیتی در کشور، باید درک کنند که منطق این جنگ با فرو رفتن در حالت دفاعی به هیچ صورت همخوانی ندارد. فرو رفتن در حالت دفاعی حتا دوری و انزجار مردم از عملکردهای حکومت را در پی داشته است. دولت باید با طرح عملیات های نظامی قوی و قدرتمند، حد اقل اقتدار خود را در مقابل طالبان حفظ کند و با اجرای عملیات های تهاجمی ضربات کوبنده ای بر دشمنان خود وارد سازد. اداره ششدن نهادهای نظامی و امنیتی با سرپرست ها، با درک منطق این جنگ کاملا متفاوت است. این جنگ با چنین وسعت و شدت، فراتر از آنچه امروز دولت نشان می دهد، نیاز دارد.

یکی از چالش های عمده در عرصه تامین امنیت سراسری در کشور، موضوع نامنی های اجتماعی و جنایی است که در مرکز ولایات هر چند وقت بار به شکل تکان دهنده و نگران کننده به وقوع می پیوندد. در واقعیت نامنی های مربوط به مخالفین و نامنی های که توسط باندهای جنایی و متخلف اجتماعی به نوعی با یکدیگر در پیوند هستند، وقوع هر یکی سبب تنش و گسترش نامنی در جامعه گردیده و روان جامعه را به شدت آسیب می رساند. به همین پیمانه نیز سبطه حکومت و چتر قانون و اعتماد مردم به دولت مردان را زیر پرش برده و چه بسا که صدمه جدی وارد نماید.

از جانب دیگر وقوع رویداد های منتسب به مخالفین مسلح و باندهای تبهکار و جنایی

قاطعیت ویژه وزارت داخله برای کاهش جرایم

عبدالله هروی

افراد نفوذی در درون پولیس و بعضی از ارگان های امنیتی بخشی از این قضیه است اما واقعیت آنست که قضیه فقط به همین مسئله محدود نمی گردد. یکی از عوامل دیگری که سبب افزایش جرم و جنایت گردیده است مسئله عدم تعقیب و مجازات قضایی جنایتکاران و باندهای تبهکاری می باشد. به معنای دیگر وجود فرهنگ معافیت سبب شده است که هیچ کسی وظیفه خود را بدرستی انجام ندهد و در صورت تخلف نیز این وظیفه را از دست ندهد. چنانچه در سال های گذشته با وجود این که بسیاری از مقام های حوزه های امنیتی و دیگر پست ها به دلیل بی کفایتی برکنار گردیدند اما هرگز مواخذه و مجازات نگردیدند. بنابراین تا هنگامی که ترس از دست دادن وظیفه یا حداقل تنزیل رتبه و مسئله تعقیب قضایی در بررسی چنین وقایعی وجود نداشته باشد، هیچ مقامی جدیت لازم را برای اجراء و مقابله با باندهای جنایتکار و تبهکار به کار نخواهد برد.

تکنه دیگر در این ارتباط همکاری و هماهنگی سایر نهاد ها با وزارت داخله می باشد. بطور مشخص می توان گفت که همکاری جدی و قاطع نهاد های عدلی و قضایی و نیز همسویی اعضای مجلس نمایندگان و وزارت خانه ها با وزارت داخله موثر خواهد بود. زیرا عدم موجودیت همکاری آنان سبب خواهد شد که متخلفین و جنایتکاران تحت پوشش حمایت یکی از آنان و یا غفلت از مسئولیت پذیری آنان قادر شوند که تلاش های پولیس و وزارت داخله را بی اثر گردانند.

تکنه آخر این موضوع به خود وزارت داخله راجع می گردد. اینک مردم انتظار دارند که این دستور وزارت داخله در حد حرف و قضایای معرفی خواهند شد. همانگونه که یاد آوری گردید ارتکاب انواع جرایم بویژه اختطاف یکی از مشکلات جدی شهروندان کشور است. مردم نه تنها در ولسوالی ها و ولایات‌های نامن بلکه در شهرهای کلان از جمله کابل نیز با این مشکل مواجه می باشند. باندهای متعدد اختطافگر در ولایات‌های مختلف کشور فعالیت دارند که پس از اختطاف افراد در بدل رهایی آنان در خواست پول می کنند. در این ارتباط از بیان این واقعیت نیز نباید چشم پوشی نمود که شبکتهای تبهکار و آدمربا در کابل و دیگر شهرها، عوامل نفوذی خود را در پولیس و بخشی از ارگان های امنیتی و کشفی دارند که به کمک این عوامل برای خود چتر امنیتی ایجاد می کنند. برآستی چه چیزی سبب گردیده بود که میزان جرایم در سطح کشور تا این اندازه نگران کننده شده است؟ بدون شک وجود ارتباط شبکتهای جنایتکار با برخی از

عبدالرازق یک تن از باشندگان هرات را از مسیر سرک ولسوالی شیندند این ولایت اختطاف کرده بودند. هم چنین در اقدام دیگر کارمندان ریاست امنیت ملی ولایت هرات هفت تن دیگر را به اتهام اختطاف از ناحیه دهم شهر و ولسوالی انجیل این ولایت بازداشت نمودند. در گزارش دیگر آمده است که مقام های امنیتی در ولایت نیمروز یک تبعه کشور ایران را از مربوطات ولایت نیمروز پس از هفتاد روز از جنگ آدم ربایان نجات دادند. این مرد هفتاد روز پیش از نزدیک گمرک ولایت نیمروز از سوی افراد مسلح ناشناس بروده شده بود. طی اقدام دیگر در ولایت لوگر منسوبان ریاست عمومی امنیت ملی کشور، در نتیجه یک عملیات از مربوطات قریه شپس مرکز ولایت لوگر یک مخفیگاه بزرگ سلاح و مهمات شبکته حقانی را کشف و ضبط کردند. در خبرنامه ای که در ارتباط به این موضوع نشر گردیده گفته شده است که هراس افگنان مربوط این شبکه تلاش داشتند با استفاده از سلاح و مهمات این مخفیگاه، حملات انتحاری و انفجاری را در مربوطات شهر بیل علم مرکز ولایت لوگر انجام دهند. هم چنین نیروهای امنیتی کشور یک مخفیگاه بزرگ اسلحه را در ولایت پروان نیز کشف نمودند. گفته شده است که در این ذخیره گاه که انواع سلاح و مهمات جنگی وجود داشت از مربوطات قریه تگلر ولسوالی جبل السراج به دست آمده است. مجموع این رویداد ها نشان می دهد که وضعیت امنیتی و وقوع جرایم در سطح کشور بسیار نگران دهنده و نگران کننده شده است. همانطور که گفته شد مردم انتظار داشتند که مقام های وزارت داخله

در پیوند بسیار حساس و دقیق با یکدیگر و نیز به کاری داخلی برخی عناصر در ارگان های امنیتی و غیر امنیتی تحقق می یافته است. چنانچه برخی از رویدادهای هم چون اختطاف و دزدی های مسلحانه بزرگ و حتا انفجار ها و نیز آشوب های اجتماعی نشانه های را بر جای نهاده است که نکته فوق را تایید می نماید. به همین جهت افکار عمومی همواره انتظار داشته است که مقامات مسئول در این ارتباط یک تصمیم قاطع و جدی اتخاذ نمایند تا هم موجب افزایش امنیت و کاهش جرایم گردیده و هم ارتباط و اعتماد مردم به نیروهای امنیتی و بویژه پولیس می رساند. به همین پیمانه نیز این صدمه وارد نگردد.

گراف گزارش های نشر شده در روز ها و ماه های اخیر حکایت از آن دارد که متناسفانه میزان جرم و جنایت در سطح کشور و شهرهای خورد و کلان به شدت افزایش یافته است. در این ارتباط می توان به مواردی چند اشاره داشت. هفته گذشته در یک اقدام غیرمترقبه نزدیک به سه صد هزار دالر امریکایی از سیف های صرافان در مارکیب قالین فروشی ممتاز واقع در شهر نولایت هرات دزدیده شد. مسوول اتحادیه صرافان هرات می گوید که در طبقه دوم این مارکیب قالین فروشی، شماری از دست فروشان اسعار، دوکان داشتند که سارقین به تعداد ۲۵ تا ۳۰ سیف را از ۱۱ دربند دوکان ایشان شکستانده و مبلغ سه صد هزار دالر را از این سیف ها با خود برده اند. در اقدام دیگر طی انجام دو عملیات جداگانه نیروهای امنیتی افغان در ولایت هرات ۱۰ تن به اتهام اختطاف بازداشت گردید. سخنگوی پولیس ولایت هرات در این باره گفت سه تن از اختطاف گران چن روز قبل

کارتون روز

بدون شرح

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یابگار دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دربازین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۲۷-۱۲۷